മഴ

സുരേഷ്.ഇ.എസ്
(മെക്കാനിക്കൽ)

മഴ ശക്തിയായി പെയ്യുന്നുായിരുന്നു. അയാൾ മുറിയിൽ ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലാതെ കത്തിയിരുന്നു.

മഴയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ പുറത്ത് കൈവരിയുടെ മുകളിൽ കയറിയിരുന്ന്, താഴെ നിരത്തിലൂടെ പോകുന്ന മനുഷ്യരെ നോക്കിയിരുന്ന് സമയം കളയാമായിരുന്നു. ഇപ്പൊഴോ! സ്വകാര്യദു:ഖങ്ങളുടെ, ഈ അടച്ചിട്ട മുറിയിൽ കത്തിയിരുന്ന് നെടുവീർപ്പിടുക തന്നെ.

ജനലിലൂടെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് വഴിയിലൂടെ ഓടി മറയുന്ന വാഹനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിന്റെ മങ്ങിയ പ്രതിഫലനം കടന്നുവരുന്നു്. മഴയുടെ ശബ്ദത്തിൽ, വാഹനങ്ങളുടെ അസുഖകരമായ മുരൾച്ചയുടെ തീവ്രത നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

അയാൾ അവളെക്കുറിച്ചോർത്തു. അവളിപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യുന്നുാവും? മുറിയിൽ ടേബിൾ ലാമ്പിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, കൂട്ടിയിട്ട ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കുകൾക്കിടയിൽ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുന്നുാവും. അല്ലെങ്കിൽ സുഖകരമായ ഒരുറക്കത്തിന്റെ ആദ്യയാമത്തിൽ ആകാം. അവളെ ഇപ്പോൾ ഒന്നു കിരുന്നെങ്കിൽ! അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു. അടുത്ത നിമിഷം തന്നെ ആ ചിന്തയുടെ ബാലിശസ്വഭാവം ഓർത്ത് അയാൾ ചിരിച്ചു. അവൾ എത്ര ദൂരെയാണ്! തന്നെക്കുറിച്ച് അവൾ ഓർക്കുന്നുാവുമോ? എന്തിന്? അതിനു തക്കവണ്ണം ഒരു ബന്ധം ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇല്ലായിരുന്നല്ലോ! സഹപാഠികൾക്കപ്പുറം, ഒന്നോ രേ‍ാ സൗഹൃദ സംഭാഷണങ്ങൾക്കപ്പുറം, ഒരടുപ്പത്തിന്റെ യാതൊരു സൂചനയും അവൾക്കു കിട്ടിക്കാണില്ല; താനൊരിക്കൽ അവളോടു പറഞ്ഞ വാക്കുകളൊഴിച്ച് "എനിക്ക് തന്നെ ഇഷ്ടമാണ്". പക്ഷേ, അതിനുശേഷം പിന്നീടൊരിക്കലും അവളുമായി സംസാരിക്കാൻ താൻ ഒരുമ്പെട്ടില്ലല്ലോ! 'നിഷേധം നിറഞ്ഞ ഒരു മറുപടി പേടിച്ചാണോ?' അയാൾ സ്വയം ചോദിച്ചു. അറിയില്ല, ചിലപ്പോഴാകാം.

ശക്തിയായ ഒരു ഇടിമിന്നൽ, അയാൾ വീും തന്റെ മുറിയുടെ ചുവരുകൾക്കുള്ളിലേയ്ക്ക് മടങ്ങി വന്നു. മഴയുടെ ശക്തി അല്പം കുറഞ്ഞിട്ടു്. വാതിൽ തുറന്ന്, അയാൾ പുറത്തേയ്ക്കിറങ്ങി.

തണുത്ത കാറ്റ് വീശുന്നു്. തൊലിപ്പുറം ഭേദിച്ച് സിരകളിലേയ്ക്ക് അരിച്ചുകയറുന്ന തണുത്ത കാറ്റ്. തെരുവിനപ്പുറമുള്ള മുറുക്കാൻ കടയിൽ ഇരുന്ന്, അര മെഴുകുതിരി വെളിച്ചത്തിൽ രുപേർ ഉറക്കെ സംസാരിക്കുന്നു. മഴയുടെ ആരവത്തിൽ ഒന്നും വ്യക്തമല്ല. അയാൾ ഒരു സിഗരറ്റിന് തീ കൊളുത്തി.

രാത്രി കടന്നു വരുന്ന നേർത്ത കാറ്റിൽ മർമ്മരം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന അരയാലും നിശ്ചലമാണ്. അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ സ്ഥിരമായി കാണാറുള്ള ആ ഭ്രാന്തനെവിടെ? മിന്നൽ വെളിച്ചത്തിൽ, ആ മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ കുത്തിയിരിക്കുന്ന ഭ്രാന്തനെ അയാൾ കു. മനസ്സിന്റെ ഏതോ കോണിൽ ഒരു സുരക്ഷിതബോധം. താനൊറ്റയ്ക്കല്ലെന്ന പ്രതീതി.

ഇരുട്ടു നിറഞ്ഞ വഴിയിലൂടെ, തുറന്ന ഓടയിൽ വഴുതി വീഴാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊ് ഒരാൾ നടന്നു പോകുന്നു. ആരെങ്കിലും അയാളെ കാത്തിരിക്കുന്നുാകാം. അല്ലെങ്കിൽ ഈ മഴയിൽ, ഒരു കുടയ്ക്കൊന്നും ചെയ്യാനാവില്ലെന്നറിഞ്ഞിട്ടും അയാൾ ധൃതിയിൽ പോകുന്നതെന്തിനാണ്?

മഴയുടെ ശക്തി കൂടി. റോഡു നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞ വെള്ളം റോഡിനിരുഭാഗവുമുള്ള ഓടകളിലേയ്ക്ക് തള്ളിക്കയറി രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മഴ നിറുത്താതെ പെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ എന്നയാൾക്കു തോന്നി. ഈ മഴയിൽ നിരത്തും കടകളും എല്ലാമെല്ലാം മുങ്ങിപ്പോയെങ്കിൽ!

'നശിച്ച മഴ! മനുഷ്യനെ ഒന്നിനും സമ്മതിക്കുന്നില്ലല്ലോ! അടച്ചിട്ട കടയുടെ തിണ്ണയിൽ നിന്ന ഒരാൾ ഉറക്കെ ശപിച്ചു. അയാളെയും ആരെങ്കിലും കാത്തിരിക്കുന്നുാവാം.

എരിയുന്ന തീ കൈവിരലുകളിൽ അനുഭവപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് സിഗരറ്റ് തീർന്ന കാര്യം അയാളറിഞ്ഞത്. കുറ്റിവലിച്ചെറിഞ്ഞ് അയാൾ മുറിയിലേയ്ക്ക് മടങ്ങി. അര മെഴുകുതിരി വെളിച്ചത്തിൽ ഇരുന്നുകൊ് അയാൾ വീും അവളെക്കുറിച്ചോർത്തു. രഹസ്യമായി താൻ സമ്പാദിച്ച അവളുടെ ഫോട്ടോ പെട്ടിയിൽ

നിന്നുമെടുത്ത്, ആ മുഖം മറന്നിട്ടില്ലെന്ന് ഒരിക്കൽ കൂടി ഉറപ്പുവരുത്തിയ ശേഷം വീും പെട്ടിയിൽ അടച്ചുവച്ചു. മേശപ്പുറത്ത് കാലും നീട്ടിവച്ച് അയാൾ കസേരയിലിരുന്നു. വല്ലാത്ത അസ്വാസ്ഥ്യം. ഏകാന്തതയുടെ അസുഖകരമായ അനുഭൂതി.

നിരത്തിനപ്പുറമുള്ള മുറുക്കാൻകടയുടെ നിരപ്പലകകൾ വലിച്ചിടുന്ന ശബ്ദം. കട പൂട്ടി അയാൾ പോകുകയാണ്. ഇനി നിരത്ത് വിജനമാണ്.

രാത്രിയിൽ, മുറുക്കാൻ കടയുടെ മുമ്പിലെ പഴത്തൊലി പെറുക്കിയെടുക്കാനായി വരുന്ന വൃദ്ധനെ ഇന്നു കാണുമോ? ചിലപ്പോൾ മഴയത്ത് അയാളും സ്വന്തം കൂരയിൽ മൂടിപ്പുതച്ചു ഉറങ്ങുന്നുാവാം.

മുറിക്കുള്ളിലെ ഇരിപ്പ് വീർപ്പുമുട്ടിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ അയാൾ വീും പുറത്തേയ്ക്കിറങ്ങി. നിരത്ത് ശൂന്യമാണ്. ദൂരെ, ആകാശത്ത് മേഘങ്ങളുടെ പതിഞ്ഞ ഗർജ്ജനം.

മുറിക്കകത്ത് മങ്ങി കത്തിക്കൊിരുന്ന മെഴുകുതിരി കെട്ടു. ഇനി വെളിച്ചവുമില്ല; അടുത്ത പ്രഭാതം വരെ.

പഴത്തൊലി പെറുക്കാനായി വരുന്ന വൃദ്ധനെയും കാത്ത് അയാൾ നിന്നു.

****